

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rossyi.

z Wilna 22. Stycznia
2. Lutego Roku 1799. w Sobotę.

z Petersburga 11. Stycznia.

Regimentu muszkietyerow Rimsko Korsakowa Półkownik Dreksel naznacza się onego Kommandorem. Półkownik Łabanow muszkietyerskiego regimentu Samarina 1; Półkownik Xiąże Gorczakow półku Kirassyerow Friderici. General-Lieutenant Baron Arakczew naznaczony Kommandantem gwardyjskiego batalionu artilleryi, iako też caley artilleryi Inspektorem, na mieyscu Generala Lieutenanta Czeliyszczewa, który zostaje tylko przy Szelowstwie batalionu swojego.

Artilleryi General-Lieutenant Euler i Bazin, General Maior Brimmer, i Półkownik Bibikow uwalniają się od służby. Znaydujący się w Collegium woijnym General-Maiorowie: Chruszczow i Lipniachow otrzymali rangę Generala-Lieutenanta. Leibgwardyi artilleryjskiego batalionu Półkownik Siwers został General-Maiorem, naznaczony Szefem batalionu artilleryi Eulera.

Otrzymali rangę Półkownikow Podpółnicy: regimentu muszkietyerow Tirtowa Fredichin; swity JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Wistickoy 2; woyska Dońskiego Czeżnozubow 3; od Inżenierow Bchli. Oddalony dawniej od służby Półkownik Wulf, znowu do niey przyięty, umieszcza się w Leibhuzarskim półku. Uwalniają się od służby: batalionu Artilleryi Czeliyszczewa Półkownik Kocarew; batalionu Wilde Kronman, ostatni z rangą General-Maiora.

Półku Kirassyerow Xcia Ramodanowskiego Ładizeńskiego Półkownik Kuris na własną proźbę uwolniony od służby, w nadgodę otrzymał stopień Aktualnego Stanu Konsiliarza, Półku dragonii Lwowa 2. Półkownik Bezobrazow naznaczony onego Kommandorem. JEGO IMPERATORSKA MOSC oświadczyć raczył ukontentowanie swoje Generalowi Kawaleryi Numsen i Generalowi-Lieutenantowi Bardakow za przywiedzenie półkow swoich do należytego porządku.

General-Maior Kronman przyięty do służby, doglądać będzie fabryki prochowey w S. Petersburgu. Uwolnionym od służby General-Lieutenantom: Euler i Bazin, iako też General-Maiorowi Brimmer dana pensya półowy gaży dawnieyszey. Znaydujący się przy Collegium woijnym General-Maior Aksakow otrzymał rangę Generala-Lieutenanta. General-Lieutenant Kotlubickoy umieszczony w batalionie artilleryjskim Leibgwardyi.

Garnizonowego regimentu Xcia Wiazemskiego Półkownik Kobl został General-Maiorem, Kommandantem w Caricinie, i Szefem regimentu garnizonowego pod swoim imieniem. Regimentu grenadyerow Sakena 1. Podpółkownik Garin Półkownikiem. General-Lieutenant Czedelman uwolniony od służby. Przyięty do niey, i w armii umieszczony General-Lieutenant Margrabia d' Autichamp.

Leibgwardyi Preobrazeńskiej Półkownik Xiąże Urusow otrzymał rangę General-Maiora, Kommandanta w Astrachanie, i Szefa regimentu garnizonowego pod swoim imieniem. Bywszy zaś Kommandant Astrachański General-Maior Talizin uwolniony od służby. Regimentu Muszkietyerow Leitnera Podpółkownik Kononowicz został Półkownikiem. Przyięty do służby General-Maior Xiąże Gorczakow odzyskał starszeństwo i umieszczony jest w Collegium woijnym.

Wice-Prezydent Collegium manufaktuŕ Stanu Konsiliarz Sewerin otrzymał stopień aktualnego Stanu Konsiliarza. Orderem S. Anny zaszczytzeni zostali: 1. Klasy: Tayny Konsiliarz i Aktualny Kammerher Petrowo-Sołowowo. 2. Klasy: Estlandzki Gubernator Langel; Aktualni Stanu Konsiliarze: Xiąże Galiczin, Sołtkow, Demidow i Kancellaryi Konsiliarz Kalinin.

Za najwyższym rozkazem General-Prokurator donosi niżej wyrażonym osobom, że proźby ich do Tronu podane nie zostały przyiętymi.

Szlachcicowi Mitarnawskiemu; który

latinem, Xciem Albertem Saskim, Generalami swoimi, i diwizją gwardyi Węgierskiej, wszyscy w paradnych mundurach, wyiechał oglądać pierwszą kolumnę.

Wojsko przed samą twierdzą stało uszykowane. Monarcha powróciwszy do miasta, zaprowadził Cesarzową Jmść na wyniosłe miejsce umyślnie do tego przygotowane, z któregoby widzieć mogła marsz do miasta. Trzy półki Kozackie szły naprzód, za nimi w najlepszym porządku piechota; pół do drugiej marsz się skończył, a Cesarstwo Jchmość powrócili do pałacu swojego.

Tam General Rosenberg otrzymawszy audiencyą prywatną, prezentował Generalów i Sztabowych Officerów, zaproszonych na obiad, po którego zakończeniu Monarchowie raczyli z każdym z nich rozmawiać łaskawie. D. 29 przechodziła tychże wojsk druga kolumna podobnym jak pierwsza porządkiem. Tegoż dnia stawiono przed J.C.M. na jego żądanie, żołnierza, Kozaka i Kalmuksa, w zupełnym ubraniu.

Cesarz Jmć oglądał mundur, i amunicyą każdego w szeregach, pytał się o cenę i czasie każdej rzeczy według przepisów, znalazł zimowe odzienie doskonale odpowiadające zimnemu clima, i przynależne do Rossyjskiego żołnierza lepiej jest odziany niżeli Austriacki. Manewry Kozaków i strzelców chciał widzieć Monarcha. Odprawili się na obszernej łące pod miastem, i ziednali powszechną zalecę walecznemu Rossyjskiemu rycerstwu.

Oglądał potym Cesarz Jmć artylleryą i wszystkie porządki. Tego dnia Rossyjskich Generalów powtórę do stotu zaproszono. Ci wszyscy, jako też niektórzy z Officerów, otrzymali od J. C. M. podarunki; żołnierzom zaś dano każdemu po sztuce monety srebrnej złoty Ryński wazący, umyślnie bitey na ten przypadek. D. 30. z rana o godzinie 10. Monarchowie do Wiednia odiechali.

z Londynu 18. Grudnia z Gazety Hamburgskiej

W departamencie wojennym wielkie czynią się przygotowania do tajemnej wyprawy. Feld-Marszałek Xiążę d'York rozkazał, ażeby wszystkie regimenty gwardyjskich kompanie składały się teraz z 110. ludzi. Część onych, jak słychać, pójdzie do Irlandyi, gdzie nie ma jeszcze zupełnej spokojności. Wszczyniają się nowe ruchy w Hrabstwie Kildare; Defenders mają tam swoich znaczną liczbę.

Wiadome są niektóre przynajmniej części projektu przyszłego Irlandyi z W. Britanią zjednoczenia. 50. Irlandzkich Parow, między temi 6. Biskupów, ma zasiadać u nas w Izbie wyższej; 100. Deputatów w niższej. Rozdwoione są dziś

umysły Irlandczyków; jedni chcą unii; drudzy tylko dawny związek z W. Britanią utrzymać pragną. Wiele pism w tej mierze wyszło na widok publiczny.

Listy pisane 30. Lipca z Indyi Wschodniej donoszą o przygotowaniach do wojny, które przeciw sobie czynić zaczęli tamtejsi Xiążęta. Punach stolica narodu Maratow zagrożona jest napadnieniem przez armią Nizama, tak iż Najwyższy rządca Pezhuwa o własne bezpieczeństwo lękać się musi. U nas dalsze roztrząsanie projektu skarbowego utrzymał Minister 183. głosami przeciwko 23.

Dowiodł P. Pitt że podatek 10. grosza sprawiedliwy jest, równy dla wszystkich, i doświadczeniem 4. wieków pochwalony. Gdyby nawet grosz 20. płacić kazano, lękać się nie trzeba, ażeby obywatele wynosili się za granice. Równie obciążony będzie rolnik pracowity, jak Kapitalista spokojnie żyjący z dochodu swojego, bo też nim przyszedł do majątku pracować długo musiał.

z Paryża 10. Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Według dokładnego rachunku, dobra emigrantów Belgickich sekwestrowane, przynoszą skarbowi rocznego dochodu 12. millionów liwrow. Dyrektoryat odebrał ze Włoch kilku gońców. Armia Generala Championet postępuje w głąb Neapolitańskiego kraju. Rozmaite biegaia pogłoski w mieście, nie jednak pewnego nie ma, ponieważ raportow żadnych nie podano do wiadomości powszechnej.

Listy odebrane z Cadix 17. Grudnia donoszą; że Admirat Angielski Lord S. Vincent odstąpiwszy od pomienionego portu wyszedł pod żagle zmierzając do morza szrodiemnego; eskadra jego składa się z 13. okrętów między którymi 3. są trypiętrowe. Komendant twierdzy Port Mahon obwiniony jest przed radą wojenną o poddanie się nieprzyjacielowi prawie bez żadnego odporu.

Od dni kilku Dyrektoryat częstsze nad zwyczaj odprawuje posiedzenia; odmiany zasze we Włoszech stały się do tego powodem. W naszej stolicy odkryto już tyle Jakobińskich spisków, tyle projektów przeciwnych rządowi, tyle intryg między anarchistami i nieukontentowanymi Generalami, że nakoniec Dyktorowie z urzędow oddalić umysłili wszystkich przeciwników swoich.

Mianowicie zaś wszystko sposobią wczesnie do następujących elekcyi. Rewbell i Treilhard dzieło na siebie przyieli, jako największe dziś znaczenie mający w narodzie, pierwszy mianowicie. Z drugiey strony pracują około ustanowienia banku pod dyrekcją Hallera. Podobny ma

bydź dawnemu, który się, Caisse d'escompte nazywał, 8. Administratorowi już obrano; i projekt prawie zupełnie dokończony został.

Nie prezentowano Direktorom dwóch Piemontczyków od rządu tymczasowego przysłanych. Twierdzą u nas za rzecz bardzo pewną, że w pomienionym kraju i Neapolu nie zaydą żadne odmiany, lecz wszystko się skończy na przyznaniu niepodległości Cisalpinów i Rzymian. Utrzymują drudzy, że nie postanowiono jeszcze, do Francuzkiej czyli też Włoskiej RPtęj Piemont ma należeć.

Czas wątpliwość rozwiąże; teraz rzecz jest pewna, że Direktoryat nie posyła do Włoch Kommissyi nowej, która by się zatrudniała zbieraniem zabytków starożytnych w Prowincjach niedawno podbitych; podobno dawniejszy to będzie zostawiono. Neapolitańczykowie nie wprowadzili z Rzymu kosztownych sprzętów, których do Paryża przewiezienie opóźnione zostało.

Proklamacya od Francuzkich Kommissarzów, gdy z Perugia powrócili do Rzymu, wydana, nie zostawia żadney wątpliwości, że miasto Viterbo zrabowane i spalone jest przez woyska nasze. W Departamencie Sarthe powstają tak wielkie rozruchy, że Administratorowie lękając się gorszych, skutków, gwardye narodowe uzbroić i w pole ruszyć postanowili.

Na ostatnim posiedzeniu z reprezentantów jeden zważywszy, iak się zagęściły teraz w kraju Francuzkim zabójstwa i mordy, podał projekt uformowania korpusu weteranami wiejskimi zwanego. Wynosić powinien 50 tysięcy zbroynego ludu. Nazwisko wskazuje z iakich żołnierzy składać się będzie. W tym największa trudność, gdzie znaleźć pieniądze na opłacenie żołdu potrzebne.

Powiadają, że Generał Berthier, nie już do Ankony, iak dawniej głoszone, lecz do Marselli, zawinął, i wielu Arabów z sobą przyprowadził. To pewniejsza, co czytamy o insurrekcyi Tureckiej w Cairze d. 21 Pazdziernika. Na początku pomienionego miesiąca Buonaparte uzbroić kazał Europejczyków osiadłych w Egipcie, iako też wszystkich ciwilnego stanu Francuzów z armią przybyłych.

Ostrzeżony o skleionym spisku w mieście stołecznym, chciał odwrócić okropne skutki, lecz nie dokazać nie mógł. Rano d. 21 Kommandant Cairu Generał Dupuy uwiadomiony, że lud gromadzi się do wielkiego meczetu, pobiegł tam z 12 dragonami. Narzekali Turcy, że narzucone podatki są złego przyczyną. Nie mogąc namową, chciał mocą Dupuy lud rozegnać. Lecz podwakrót raniony śmiertelnie powrócił i umarł we 2 godziny.

Ta śmierć stała się hasłem powsze-

chnego powstania. Okopali się Turcy przy wielkim meczecie, w rozmaity oręż opatrzeni. Toż się działo na wielu innych miejscach. Dał hasło Buonaparte. Woyska pod bronią stanęły. Poszedł batalion do wielkiego Meczetu; 8 lub 9 tysięcy ludu do poddania się wezwano; co ponieważ nie nastąpiło, artillerya zamkowa strzelać zaczęła.

Wpadające do Meczetu bomby rokoszanów przeraziły. Tegoż czasu inne bataliony atakowały Turków na innych miejscach; bronili się walecznie kłęką nie ztrwożeni. Nazajutrz nowe bitwy; ktokolwiek znalazł się z mieszkańców zbroyny, życie utracił. Ledwie dnia czwartego spokoyność powróciła. Legło Egipcyan 5 do 6 tysięcy; Francuzi przyznają się do 200 ludzi zabitych, i ranionych bardzo wielu.

Grecy w Cairze mieszkający, zwycięzcom pomagali. Ostatki zbroynych insurgentów z miasta wyszedłszy, między Arabów wpadły, i pospolitym zwyczajem ze wszystkiego zostały ogołoczone. Generał Danourt z kawaleryą wysłany resztę rozgromił. Wielu Mameluków utraionych, lub w suknie przebranych niewieście znalaziono, i śmiercią natychmiast ukarano.

z Madrytu 24 Grudnia.

Według rapportów z Cadix przysłanych, Lord S. Vincent z całą flotą odpłynął ku morzu szrodziennemu. Nasz kommandant nie widząc nieprzyjaciół, umyślił z okręta i 6 fregat z woyskiem do Ameryki wysłać; lecz odebrawszy wiadomość, że Anglicy, chociaż daleko, nie przestają jednak krążyć po nadbrzeżu; wykouanie zamysłu swojego musiał odłożyć na czas sposobniejszy.

Słychać że Dwór Portugalski ofiarował Madrickiemu przewieść do Europy wszystkie skarby, od lat kilku zebrane w Ameryce Hiszpańskiej, za odstąpieniem w nadgodę szóstego procentu. Wątpić nie trzeba, że ta propozycya przyjęta zostanie, tak przez wzgląd nagłej potrzeby, iako też niebezpieczeństwa od floty Angielskiej, gdybyśmy pomienione dostatki sami na własnych okrętach zprowadzać chcieli.

z Rzymu 26 Grudnia z Gazety Frankfortskiej.

D. 11 postrzegliśmy nadzwyczajne poruszenia w Neapolitańskich woyskach, które załogę u nas trzymały. D. 12 z miasta wystąpiły; za nimi poszedł rząd tymczasowy; gwardya narodowa utrzymywała porządek i spokoyność, wszystkie więzienia otworzono; wielu obywatelów udało się na mieszkanie do Neapolitańskiego kraju. D. 14, wkroczyła diwizya Francuzka; całe zaś woysko spieszenie ku granicom zmierzalo.

Reszta w Dodatku.

z Wilna 22. Stycznia
2. Lutego Roku 1799. w Sobotę.

Dokończenie z Rzymu.

Na początku kampanii armia Neapolitańska dość znaczne korzyści nad nieprzyjacielem odniosła; garnizon miasta Rieti w niewolę zabrany; lewe skrzydło Generała Championnet przymuszone cofać się do Macerata; prawe d. 6 porażone w Otricoli; liczne posiłki wodzowi Francuzkiemu zewsząd razem przysłane, inszą woynę powstają dały. Kawalerya Neapolitańska w każdym zdarzeniu mężnie i z największą distinkcją walczyła.

Nie można podobnej chwały przyznać piechocie, po części przynajmniej. Armia Króla Jmci Dwoch Sicilii składa się jeszcze, jak mówią, z 55 do 60 tysięcy żołnierza; czekamy znacznych posiłków z wyspy Sicilii. Biega nawet pogłoska że w całym Królestwie, pospolite ludu ruszenie ma być nakazane.

z Genui 29. Grudnia z Gazety Frankfortskiej.

Salicetti przybył do naszej stolicy; gloszą że ma czynić odmiany w rządzie Ligurów. Z Paryżu d. 25. wiadomość odbieramy; że Król Jmci Sardyński bawi dotąd w pomienionym mieście. Rozumiano że diwizya Generała Victor pójdzie do Liworny; ale część oney ku brzegom rzeki Po; druga zaś udała się do Romanii. Wódz pomieniony ma teraz główną kwaterę w Casalmaggiore.

Do Placencji wkroczył d. 27. jeden regiment Piemontski. Innych wiele przez Mediolan poprowadzono do Mantuańskich okolic; na ich miejsce przybyły woyska nowe zaciągnięte w kraju Francuzkim. Poseł dawniej Neapolitański w Paryżu Kommandor Ruffo stanął w Parmie pod konwojem; jak tylko przybędzie do stolicy Królestwa, Lacombe otrzyma pozwolenie powracać do Paryża.

Generał Miollis zgręmadza też diwizyą woysk Francuzkich i Liguryjskich w Massa Carrara; według pogłoski pójdzie z nią do Toskanii. Lecz listy d. 21. pisane z Florencyi donoszą; że rząd Francuz-

ki zapewnić kazał Wielkiego Xiążęcia; iż pokój między dwoma narodami zostanie nienaruszony.

z Mediolanu 3. Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Ponieważ Cacciari w Direkteryacie Cisalpińskim zasiadać nie chciał, miejsce więc jego zastąpi Mareschalchi, który się dotąd znajduje w Wiedniu. Z Ankony wiadomość odbieramy, że Francuzka eskadra, nie dawno z pomienionego portu wysłana, wylądowała na brzegach Neapolitańskich blisko Manfredonia. Austryackie woyska pomnażają się codziennie na granicach RPtey; nie dawno jeszcze przybyło wiele Kawaleryi.

Z drugiej strony sięgną do Włoch Francuzi, w liczbie 40. tysięcy; między którymi jest największy nowo zaciężny młodzieży. Cała potęga ma być podzieloną na 3. osobne armie; pierwsza pod kommandą Generała Moteau; główną kwatera w Brescia; druga pod Generałem Joubert, główną kwatera w Reggio. Ostatnia w kraju Rzymskim pod Generałem Championnet.

Woyska Szwajcarskie na żołdzie niegdą Sardyńskim, znajdują się teraz w Cassano. Półkownik Zimmermann wszystkich regimentów został Generałem. Joubert wielu Francuzkich Agentów kazał aresztować. Prawodawcze zgromadzenie uwolniło od woyskowej konskrypcyi ledytlakow; żadna familia więcej nad jednego żołnierza dawać obowiązana nie jest; każdy zaś służyć woyskowo lat 3. powinien.

z Bononii 30. Grudnia z Gazety Frankfortskiej.

Dnia zawczorajszego 3 bataliony Francuzkie i Szwadronów kilka ztąd poszło do Modeny. Woyska Cisalpińskie znajdujące się u nas, którym do Romanii pośpieszać dawniej kazało, cofnąć się musiały. Generał Championnet, jak z Rzymu donoszą; dwoma kolumnami wtargnął do Neapolitańskiego, już nawet bitwa kraju, bardzo krwa-

wa zayść miała nie daleko Aquila w Pro-
wincyi Abruzzo, skutek niewiadomy.

*z Turinu 29. Grudnia z Gazety Frank-
fortskiej.*

Wszystkie domy i pałace Królewskie
sekwestrem zajęte zostały; cokolwiek w
nich znaleziono, na skarb wzięli Francuzi.
Nasza stolica musi zapłacić dwa miliony
kontrybucyi. Powiadaia, że w krótkce Du-
chowienstwu zabroniono będzie używać
sukni właściwey stanowi swojemu. Bie-
gący do Paryża z Rzymu goniec donosił,
że Król Jmć Dwóch Sicilii, podał Genera-
łowi Championnet warunki do ugody.

*z Liworny 28. Grudnia z Gazety Ham-
burgskiej.*

Niedawno przed portem naszym uka-
zało się wiele statków; ponieważ morze
wzburzone było i wiatr przeciwny, z tru-
dnością zawinęły 2. okręta wojenne An-
gielskie, jeden Portugalski, Kupieckich
kilka; inne przed nawałnością uchodząc
odeszły na głębinę. Gdy spokoynosc po-
wróciła, wszedł jeszcze do portu jeden
okręt Angielski.

D. 4. Stycznia. Diwizya wojska Fran-
cuzkiego stanęła w Pistoja. Kommander-
ujący Generał Serrurier oświadczył, iż
pójdzie do Liworny, rugować z miasta
nieprzyjaciół RPrzy. Pojechał do niego
Minister Toskański Manfredini. Wielki
Xiąże rozkazał Generałowi Neapolitańskie-
mu Naselli opuścić Liwornę. Ten zwołał
radę wojskową. Niektórzy Oficyerowie
bronili się chcieli. Nakoniec postanowio-
no ustąpić, gdy W. Xiąże odpowiedź Kró-
łowi Jmci Dwóch Sicilii na siebie przy-
jął.

D. 1. i 2. Kuryerowie donieśli o wkro-
czeniu Francuzow do kraiu Lukieskiego.
Wielka u nas trwoga. Anglcy i inni
droższe sprzęty na okręta przenosić za-
czeli. Trzeba było wojsko wywozić.
Portugalscy i Angielscy Kapitani statkow
swoich dać na to nie chcieli. Zebrano
więc Ragusańskie, Cesarskie, Toskańskie;
a tym czasem goniec od Ministra Angiel-
skiego Windham z Florencyi przystany,
zalecił Kommandantowi Angielskiemu Nea-
politańczykow do Porto Ercole przepro-
wadzić.

Ustąpiły zatym wojska. Wielki Xią-

że z Pisa do Florencyi powrócił. Rozpo-
częte negocyacye miały ten skutek szczę-
śliwy, że Generał Serrurier nie poszedł
do Liworny; innym też diwizyom do gra-
nic zbliżonym odstąpić kazano, a Wielkie
Xiąstwo Toskańskie od wszelkiej napaści
ocalone zostało; o tym znać dała listy: Mini-
stra stanu Seratti do Posła Windham, Plac
Maiora Passerini do tutejszych obywatelow;
i P. Windham do Konsula Angielskiego w
porcie naszym, który donosił, że Cesarz
Jmć i Direktoryat Francuzki neutralność
Toskanii gwarantował.

*z Roveredo 7 Stycznia z Gazety Frank-
fortskiej.*

Francuzi wielkie przygotowania do
wojny czynią w kraiu Cisalpińskim. Na
granicy po wielu miejscach szańce sypać
kazali. Około naprawy twierdz w Berga-
mo 1500 ludu pracuje. Toż się dzieie w
Cassano zamku, gdzie nie gdy pamiętną
zwiodł bitwę Xiąże Eugeniusz z Vendomem.
W Breścia, Ferrara, &c. magazyny
założono. W Mediolanie młodzież do
wojska zabierają.

*z Bruxelles 8 Stycznia z Gazety Courier
du Bas-Rhin.*

Wyprawa przeciw insurgentom dokoń-
czona nie jest; zaszyły nieprzewidziane przes-
zkody; ponieważ ostrzeżeni Belgowie o
marszu i zamysłach Francuzkich, mieli się
na ostrożności. Od dni 5 niestanne bi-
twy pod Arscht, Hasselt, Diest, i w Cam-
pine. Wielu, iak mówią, rokoszanow po-
legło, dowódca jeden zchwytyany, zpro-
wadzony do nas, nie mieszkając rozstrze-
lany został.

Wczora z Bruxelles, Namur, i Lou-
vain wysłano podiazdy do Brabancyi Wal-
lońskiej, gdzie Belgowie ukazywać się za-
czeli. Słyszeliśmy już gęste z armat strze-
lanie; na czyją stronę padło zwycięztwo,
rapport nie doszedł. Administratorowie
całą uwagę zwrócili na młodzież naszą; we
wszystkich wsiach i miasteczkach zakladni-
kow brać kazano, gdziekolwiek rozruchy
widzieć się dały, lub nie opłacono podatku.

Dziś rano jeden batalion spiesznie
poszedł do Mons, dla czego niewiadomo.
Angielskie okręta ukazują się codziennie
przed portami; Ostende, Nieuport, i Dun-
querque, inne blisko brzegow Zelandyi;
dotych czas iednak nie nie przedsięwzięły.